Sázavská pecka

PROČ SE SLAVÍ HALLOWEEN?
ČTĚTE NA STRANĚ 6

ŽIJÍ TU S NÁMI
O mnoha národnostech v ČR
ČTĚTE NA STRANĚ 4

foto: one word

Jak to shrnout jedním slovem? No, na to nemám, milí čtenáři. Tak se pokusím zvládnout úvodník jenom pár slovy... To zvládnu, moji milí. **Mám velikou radost.** Redaktoři se rozjeli, mají nápady, přicházejí s neotřelými pohledy či články. Rozhodně redakce pracuje tak, jak má. Naši milí čtenáři, pokud byste si chtěli v našem časopise číst něco jiného, jen si řekněte. Jsme tu pro Vás.

autor článku:
KLÁRA SPÁČILOVÁ

League of Legends

foto: League of legends

League of legends je počítačová hra. Je to nejhranější hra na celém světě, je to online hra, takže ji můžete hrát s kamarády, i když nejste v jedné místnosti, dokonce nemusíte být ani z jedné země. Hra spočívá v tom, že musíte dosáhnout na lvl 30, abyste mohli hrát rankedy. Ty slouží k tomu, abyste měli třeba nějaká vylepšení ve hře - např. gold rámeček. Můžete ale hrát i bez rankedu, podle toho kolikrát jste vyhráli a prohráli vám hra nabídne buď gold, silver, diamond a nebo bronz rámeček. Jedna hra trvá minimálně 20 min, můžete ji hrát i mnohem déle, hrajete dokud vám nezničí NEXUS nebo "nesurrendnete" hru. Máte tam různé championy, se kterými hrajete, nejdražší championi stojí 3600 IB. Každý týden mate zadarmo 10 championů, je tam hodně championů a skoro každý stoji jinak. Hra je o tom, že máte svůj team a musíte zničit nepřátelský NEXUS, v každém teamu je 5 championu takže se hraje 5 vs 5. Je to free hra.

autor článku:
STANDA HREHUL
třída SEK A

DarkWeb aneb Stinná stránka Internetu

Pro většinu z vás je slovo DarkWeb nejspíš novinka. Předem vás musím upozornit, že stránky DarkWebu jsou nelegální, a neměli byste na ně proto chodit. Ano, zní to tajemně a do určité míry to tajemné je. Možná si říkáte: ,,Těhle stránek bude opravdu málo," ale opak je pravdou. Celý DarkWeb a DarkNet totiž tvoří 96 % celého obsahu internetu. Zbylá čtyři procenta obsazuje z velké části Facebook, Google a Youtube, nejméně prostoru zbyde na encyklopedie, blogy, zpravodajství a zábavní stránky.
Proč je vlastně Darkweb tak problematický? Protože na těchto stránkách se bohužel nachází to nejhorší, co si můžete vymyslet:
inzerce na nájemné vrahy, nelegální pornografie a prodej zbraní, informace o lidech, pochybné seznamky a samozřejmě prodej drog. Jsou zde shromažďovány také různé vládní dokumenty.
Mezi opravdu nejhorší stránky DarkWebu patří Silk road, největší internetový obchod s drogami. Na stránce Citizenship a se prodáváji falešné pasy a zelené karty opravňující k práci a pobytu v USA.
Nic není zadarmo a na DarkWebu už vůbec ne: tady se ale v zájmu maximální anonymity platí výhradně měnou zvanou BITCOIN. To jsou virtuální peníze, na které můžete proměnit každou světovou měnu (jeden bitcoin je přibližně 30,- Kč). Při platbách bitcoiny nejde poznat, kdo je poslal, jak je získal nebo kde je utratil.
Ještě nedávno bylo na DarkWebu možné najít stránku, která sbírala informace o datu a místu narození řady lidí, včetně informací o zdravotním stavu nebo krevní skupině. Jinými slovy, stránka měla informace takřka o každém a je tedy možné, že tam věděli i o někom z vás.
Tato stránka byla naštěstí v roce 2013 smazána, ale přesto se pořád objevují její kopie.
Věřím, že vás vše výše uvedené dostatečně odradilo.
Proto radím: na DarkWeb rozhodně nechoďte. Nemá to smysl, najdete tam jen ty nejodpornější fotky a videa. Nechoďte tam, protože jednou návštěvou poskytnete o sobě samotných informace, které vás mohou trvale poškodit.

foto: DarkWeb

Fakta o DarkWebu

- Dark Web zabírá 96 % internetu.
- Zabírá 7,500 Terabytů.
- Pro DarkWeb existují také názvy jako InvisibleWeb, DeepWeb a Undernet.
- Na Darkweb chodí i policie a vyhledávají zloděje kreditních karet.
- Týmy SWAT poslaly největšímu dealerovi drog z darkwebu 1 gram heroinu a vtrhly do jeho domu. Dealer byl poté obviněn za držení drog.
- Na Darkwebu je využíván Tor pro anonymitu IP andresy.
- 80% peněz na rušení stránek na DarkWebu platí americká vláda, 14% švédská vláda, zbylých 6% ostatní vlády.

autor článku:
ONDŘEJ DVOŘÁK
třída KVINTA B

CIRQUEON centrum pro nový cirkus

foto: A. Adamovská a sestry - trojstoj

Co si vybavíte při slově "cirkus"? Asi spíše většinou klauny, slony, šapitó, krotitele lvů, akrobaty visící na hrazdě a krásnou provazochodkyni. A co takhle moderní cirkus? Ten už tak známý není. Oragnizace Cirqueon se snaží rozvíjet a podpořit nový cirkus v České republice a s radostí učí jakékoliv nadšence cirkusu, například závěsné akrobacii na šálách, hrazdách, párové a sólové akrobacii, chození po provaze a žonglování se vším možným, například s míčky, kruhy, flowersticky, kuželkami a talíři. Ředitelkou společnosti je Šárka Maršíková, která celý Cirqueon organizuje a vede, společně s trenéry plánuje workshopy a letní tábory. V Cirqueonu se dá dělat mnoho, věnují se vám a snaží se rozvíjet aktivitu, o kterou máte zájem a na vystoupení se ji snaží co nejlépe zapojit do představení. Nejlepší je, že toto centrum pro nový cirkus je pro všechny věkové kategorie. Zkrátka, v Cirqueonu se nikdy nenudíte!

autor článku:
AMÁLIE ADAMOVSKÁ
třída KVARTA A

Sportovní trampolíny

foto: Sokol Praha 1

foto: Trampoline Friendship Cup 2008

Všichni asi znáte trampolíny, které můžete mít například za domem nebo na chalupě. Ale věděli jste, že existují také trampolíny, na kterých se závodí? Dokonce je to sport, který je od roku 2000 zařazen mezi letní olympijské sporty. Existují dvě závodní disciplíny na trampolínách - skoky jednotlivců a synchronních dvojic. U obou disciplín jsou povinné dvě sestavy - zadaná a volná. Soutěží se ve dvou kolech - klasifikačním a finálním. V klasifikační sestavě cvičí každý závodník desetiprvkovou povinnou sestavu a desetiprvkovou volnou sestavu, ve které se jednotlivé cviky nesmí opakovat: tvoří ji jednoduchá, dvojitá nebo trojitá salta, kombinovaná různým počtem vrutů. Do finále vždy postupuje deset závodníků. Ve finálním kole platí skoro stejná pravidla jako u klasifikačního. Hodnotí se také provedení skoků a jejich technická správnost. Můžete navštěvovat také kroužek, který např. probíhá v Tyršově domě.

autor článku:
BARBORA ŠRÁMKOVÁ
třída SEK A

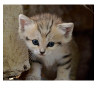

foto: Japonský Fairy kei, styl andělů

foto: Anna Winkel,1.A

foto: Moje sestra AW ve Fairy kei

Milí čtenáři, dnes si budeme povídat o jednom z pouličních stylů Japonska. Jste pro nebo proti ulítlostem, co se týče stylu?

Začneme se stylem **Fairy kei**, třeba v příštím čísle bych mohla mluvit o dalších, pokud vás zaujmu.
Tento styl vznikl vlastně omylem, návrhářem a také majitelem obchodu Spank! Sauri Tabuchi. Nejprve se jmenoval Spank! girls, ale později byl přejmenován, protože jméno časopis Zipper zkomolil.

Stylu Fairy kei se také říká dětský styl, protože lidé, kteří mají tento styl v oblibě, nejen milují pastelové barvy či krásně nabarvené vlasy, ale mají rádi poníky, jednorožce, ale i staré hračky, jako jsou například: My Little Pony, Strawberry Shortcake, Rainbow Brite, Popples, Lady Lovely Locks, Barbie, Wuzzles, and Care Bears.
Fairy kei se zdá příliš dětský (infantilní) a upřímně občas i trošku staromódní (v rozporu s dětským a vracející se k starším trendům), ale to je naschvál. Fairy kei se totiž zakládá nejen na pastelových barvách anebo "trapných" My Little Pony, ale i na stylu oblékání osmdesátých či devadesátých let. Samozřejmně, že tady můžeme potkat i babičkovské svetry a roztomilé pastelové ozdoby do vlasů, protože jak už se dá uhodnout, Fairy kei má být roztomilý a občas i přehnaný. Přináším vám rozhovor s velkou příznivkyní stylu Fairy Kei - mojí milou sestrou.

O - otázka
FK - Fairy kei - Anna Winkel

O: Proč se ti styl líbí?

FK: Protože je styl velmi dívčí, líbím se sama sobě.

O: Jak reaguješ na lidi, co na tebe zírají?

Fk: Ignoruji je, anebo se usměji.

O: Už se tě někdo zeptal, jestli si tě může vyfotit? Kolikrát a kde? Bylo to jen tak na ulici?

FK: Jo, nepamatuji si kdy, ale dvakrát nebo třikrát, ano, jen tak na ulici.

O: Jak bys Fairy kei popsala?

FK: Dívčí styl, pastelové, připomíná mi to japonské Magical Girls.

O: Stydíš se za něj?

FK: Ne!!!

O: Co bys změnila?

FK: Nic bych nezměnila, není konkrétní a striktní, pravidla mi vyhovují.

O: Co se ti nelíbí?

FK: Nelíbí se mi, když je styl přehnaný, (když ho vyznavači přehánějí).

Tak co, zatím jste pro nebo proti?
V příštím čísle bychom si zase mohli promluvit o **anime conu** nebo třeba o další japonské módě, ale rozhodně na klucích :-).
Go seichō arigatō (děkuji za Vaši pozornost)!

autor článku:
CHLOE WINKEL
třída TER A

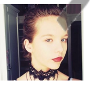

VZOR
VZOR
VZOR

Zajímavosti aneb cesta kolem těla

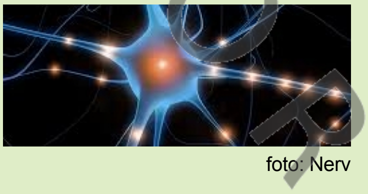

foto: Nerv

1. Zaostřující svaly v očích vykonají přibližně 100 tisíc pohybů za den, to je jako každodenní osmdesátikilometrová procházka.
2. Nos si dokáže zapamatovat kolem 50 tisíc různých vůní.
3. Naše tělo ve skutečnosti ve tmě září, avšak světlo, které vydává, je tisíckrát slabší než to, které oči ještě dokážou vnímat.
4. Jsme schopni přečíst až tisíc slov za minutu.
5. Lidé čtou texty na počítači o 25% pomaleji než texty psané na papíru.
6. Dospělý člověk se skládá z 7 oktiliónů atomů.
7. Kosti jsou 4x pevnější než beton.
8. V našem těle je 72 kilometrů nervů.
9. Kýchnutí může dosáhnout rychlosti až 160 km/h.
10. Když člověk hladoví, vypadávají mu vlasy rychleji.
11. Přes 90 % chorob způsobuje stres.
12. DNA člověka se podobá DNA krysy.
13. Žaludek tráví jídlo více než tři hodiny.
14. Nedostatek spánku oslabuje imunitní systém a člověk je pak náchylnější k infekcím.
15. Když se usmějete, zapojíte až 53 párů obličejových svalů.
16. Na ruce je celkem 54 kostí včetně zápěstí.
17. Ve střevě je 400 druhů bakterií.
18. Lidé, kteří milují horskou dráhu, jsou více ohroženi vznikem krevní sraženiny v mozku.
19. Darováním půl litru krve mohou být zachráněny 4 lidské životy.
20. Mozek je v noci aktivnější a lépe pracuje.
21. Nejvíce infarktů se přihodí mezi 8. a 9. hodinou ráno.
22. Člověk neumí sám sebe polechtat. Mozek totiž včas varuje zbytek těla, že se člověk hodlá polechtat. Tím, že to tělo ví, ignoruje výsledné pocity.

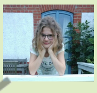

autor článku:
JOHANA KOTKOVÁ
třída Kvarta A

Dřevěná krabička - pohádka z Terezína

foto: Plakát /obrázek ke představení

Představení, které jsem viděla, vycházelo z nalezených deníků a dopisů ze židovského shromažďovacího tábora Terezín, kde byla držena paní Zdenka Hofmanová-Ledererová (1896-1949), žena významného českého výtvarníka Vlastislava Hofmana. Dokumenty našla v malé a docela nenápadné dřevěné krabičce její vnučka Adriana Skálková. Ta taky celé divadelní představení napsala a zrežírovla. Bylo sestaveno tak, že se v něm prolínala pohádka o hloupém Honzovi, kterou Zdenka napsala a která se se vší pravděpodobností v Terezíně hrála, s hranými pasážemi podle Zdenčiných deníků a dopisů. Kostýmy byly jednoduché a naladěné na dobu, ve které se příběh odehrával. To, co mě zaujalo, byly úžasné ručně vyrobené a krásně natřené dřevěné klobouky, použité v pohádce s hloupým Honzou. Představení bylo provedeno zajímavou formou. Myslím, že můžu mluvit za všechny, když napíšu, že bylo i velice dojemné, protože tito lidé doopravdy žili, stáli na této zemi, která byla jen o pár desítek let mladší. Z celého představení mě velice zaujala otázka: ,,Má se člověk vůbec soužit pomyšlením na trpící?" Nejsem si stoprocentně jista, ale myslím, že ano. Jako lidské bytosti stejně nemáme na vybranou.

autor článku:
JOSEFÍNA ANNA
TOPOLOVÁ
třída SEXTA A

Anketa o studiu

Jednoho dne jsme se vydali na náměstí Míru abychom se ptali lidí všech věkových hranicí na tři otázky, jejich odpovědi jsme vám tady jednoduše shrnuli do tabulky.

1.Otázka: Kam nejdál jste se ve studiu dostal/a?

2.Kdybyste se mohl/a vrátit do věku, kdy byste se mohl/a rozhodnout znovu o studu, změnil/a byste to?

3.To co jste vystudoval/a, dodalo vám to do života hodně?

Setkali jsme se s mnoha zajímavými odpověďmi. Zde vás s nimi seznámíme:
Starší paní by moc ráda za svého mládí vystudovala vysokou, jenže vzhledem k tomu, že její rodiče nesouhlasili s komunisty, nemohla vystudovat.
Za totality starší paní opět nedovolli komunisti studovat dál, doteď ji to moc mrzí - moc milá paní nám převyprávěla celý příběh, měli jsme pocit, že se při tom rozbrečí.
Spousta dospělých vystudovalo místo střední školy učňovskou školu - mechanik, kominík, truhlář...

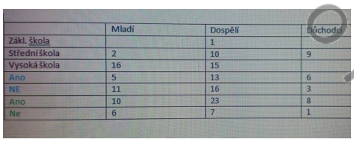

	Mladí	Dospělí	Důchodci
Zákl. škola		1	
Středníškola	2	10	9
Vysoká škola	16	15	
Ano	5	13	6
NE	11	16	3
Ano	10	23	8
Ne	6	7	1

foto: Ester Chytilová

Další z ojedinělých odpovědí bylo, že někteří mladí studovali konzervatoř, v případě moc milé slečny - hudební konzervatoř.
Častou odpovědí důchodců bylo, že pracovali jako zdravotní sestry, nebo jen jako asistentky v nemocnici.
Když jsme se poté zeptali na otázku č.3, odpovědí bylo často - ne.
Také jsme se často setkávali u odpovědi č. 2, že lidé litovali, že studovali v zahraničí a naopak - lidé litovali, že se nikam mimo svou rodnou zemi nedostali.

Jak byste odpovídali vy?

autor článku:
ESTER CHYTILOVÁ
třída TERCIE

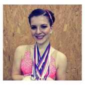

autor článku:
ŽOFIE CÍSAŘOVÁ
třída kvinta

Hobit

ilustrace: Gandalf

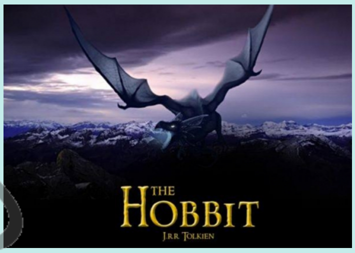

ilustrace: Hobit

Knížka Hobit je, jako každá kniha vydaná autorem J. R. R. Tolkienem, velmi populární.
Podle této knihy byly vytvořeny už tři filmy.
Tato kniha se dokázala prodat až miliardě lidí za jediný rok.
Tolkienovy knihy jsou opravdu úchvatné a velmi čtivé. Příběhy v nich čtou i ti, co nemají rádi fantasy. Škoda je, že autor přiznal, že tato kniha je pro děti, ale přesto tuto knihu čtou i dospělí lidé. Pan Tolkien tuto knihu prvně neměl v plánu knihu vydat, ale naštěstí vydaná byla díky jeho bývalé studentce, která prozradila londýnskému nakladatelství, že má doma schovaný rukopis krásného příběhu. Příběh se nakladatelství velmi líbil, a proto požádali pana Tolkiena, aby dílo dokončil. Knihu musel téměř celou přepracovat. Tolkien změnou knihy změnil i hrdiny knihy. Gandalf byl třeba původně vůdce trpaslíků. Kniha nakonec vyšla roku 1937. Několik měsíců po vydání dostal Hobit cenu za nejlepší knihu pro mládež.
Zaujalo mě, že se příběh odehrává přesně 60 let před další navazující knihou Pán Prstenů. Tolkien trochu změnil příběh Hobita po dokončení Pána Prstenů. J. R. R. Tolkien žil dlouhých 81 let. Mně se tato kniha také velmi líbila a doporučil bych ji všem.

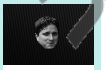

autor článku:
MARTIN FROUZ
třída KVARTA

Menšiny... aneb... Kdo všechno s námi žije?

foto: .

Jaké to asi musí být - mluvit jiným jazykem, věřit v jiné náboženství a nebo mít jinou barvu pleti a žít v ČR? Je to nějaký rozdíl, než být prostě jenom Čech? V České republice nežijí jen Češi. Je tu s námi i mnoho menšin s jinou národností. Nejvíce je Slováků, Ukrajinců a Vietnamců. Nesmíme ale zapomenout na na ostatní malinkaté skupiny například Řeky. Věděli byste, že je jich tady kolem sedmi tisíc? To už není malinkatá skupinka kamarádů na výletě - je to velké množství lidí, kteří mají mnoho společného.
V České republice žije kolem 440 500 cizinců celkově.

Menšina je skupina lidí, která se něčím liší od ostatních. Například mají jiný jazyk a nebo mají jiné tradice a slaví jiné svátky než většinová populace. Některé menšiny můžou být podle mě dost diskriminovány jako například Romové. Lidé se na ně koukají skrz prsty. Přišli k nám původně z Indie a určitě neplatí to, že každý Rom je zloděj. Lidi ale mají spoustu předsudků nejen o Romech, ale i o Rusech, Vietnamcích, o VŠECH!

Na každém ČLOVĚKU by se dalo něco najít - něco, co nám vadí, co se nám nelíbí. Ale jak se u nás cizinci cítí? Měli bychom hledat na těch odlišných právě to zajímavé, to dobré. Můžeme si všimnout například netradičního smyslu pro humor, nebo skvělého hudebního sluchu. Koukejme se na ostatní národnostní menšiny jako na LIDI, jako jsme my, a nemějme o ostatních lidech špatné mínění.

Na každém můžeme najít něco dobrého. :-)

autor článku:
ZUZANA VLČKOVÁ
třída TER B

autor článku:
BERENIKA VESELÁ
třída TER B

Řekové

foto: cestovani.idnes.cz

Řekové do naší země přijížděli nejvíce na přelomu 50 let 20. století. V Řecku byla tou dobou občanská válka a několik desítek tisíc lidí emigrovalo. Do Československa přijelo kolem 12 tisíc Řeků. Kvůli pádu vlády se mnoho z nich chtělo vrátit zpátky, a povedlo se jim to ale až kolem 80. let 20. století. Velká část Řeků zůstala v České republice a žije tady dodnes. Řeci jsou velmi asimilovaní (splynuli s námi) a jsou pracovití. To, že tu s námi žijí, si ani moc neuvědomujeme. V Česku jsou známé a oblíbené řecké tance, které se tančí ve skupinách, pohybuje se hlavně nohama a ruce jsou navzájem propleteny. Řekové jsou u nás zaměstnaní jako různí úředníci, zastupují svou zemi a snaží se nám ji přiblížit. V Česku existují spolky přátel Řecka, ty sdružující Řeky žijící u nás, dodržují řecké svátky a tradice.

autor článku:
BERENIKA VESELÁ
třída TER B

Romové

foto: .

Romů v ČR je v poměru ostatních menšin vlastně málo.Většinou si vedou malé obchůdky se smíšeným zbožím, jsou to dělníci - ve stavebnictví a nebo vedou vlastní firmy převážně starajících se o jídlo či stavbu. O Romech se říká, že kradou a podvádějí, ale u většiny to jsou pomluvy, které pocházejí z obav z jiného, z odlišné kultury. Romové se starají hlavně o své rodiny, podporují se navzájem a mají se rádi.

Podle mě je většina Romů zbytečně diskriminována. "Co si myslíte o Romech? " ptala jsem se lidí. "Nevadí mi, že tu jsou." "Mám spoustu kamarádů Romů." "Jsem ráda, že tu jsou a podle mě jsou pro tuto zem potřební a zajímaví." Nevím, proč to ostatní tak řeší - jsou to lidé jako ostatní." Takto pozitivně odpovídá většina lidí okolo mě, ale státní průzkumy tvrdí něco jiného. Většina Čechů vnímá Romy nagativně. Romové byli původně kočující lidé, kteří se zabývali hudbou, obveselením a věštěním. Do Evropy se dostávali postupně a nakonec se tu i usadili.

autor článku:
ZUZANA VLČKOVÁ
třída TER B

Vietnamci

foto: foto

Vietnamců bylo v roce 2009 v České republice 61.000. Vietnamská menšina je v ČR nejpočetnější. Díky Vietnamcům si můžeme zajít kdykoliv do malých obchůdků smíšeného zboží, kde prodávají téměř všechno, a můžeme si tam zajít skoro kdykoli, protože pracují vlastně bez oddychu. Téměř jako každý, svůj původ přisuzují různým mýtům a legendám. Ta nejznámější tvrdí, že jsou to potomci nebeského draka a vodní víly. Ti měli celkem 100 vajíček, a když se vylíhli, 50 jich následovalo svou matku zpět do moře a zbylých 50 zůstalo s otcem a pomohlo mu vybudovat vietnamské království. Vietnamci drží pohromadě, jejich komunita vypadá neproniknutelně. Mají svoji vlastní kulturu. Zajímavá je malá Hanoi - Sapa v Jinonicích. Děti vietnamské národnosti, narozené v ČR, se označují jako banánová generace - zvenku žlutí (Vietnamci) a zevnitř bílí (Češi).

autor článku:
ZUZANA VLČKOVÁ
třída TER B

Rusové

foto: wikipediie

Rusů je v ČR také hodně, ale ne tolik jako Romů nebo Vietnamců. O Rusech se říká, že jsou namyšlení a roztahovační, pyšní na své bohatství, pijou jenom vodku, nosí kýčovité oblečení a nemají smysl pro humor. Žádné takovéhle Rusy neznám, nejspíš jsou to jen nesmysly a pomluvy. Ve škole se setkávám se spolužáky z Ruska, u kterých si ani neuvědomuji, že jsou z jiného státu. Spíš si myslím, že jsou z nějakého regionu Čech, kvůli přízvuku. Takový typický ,,znak" Rusů jsou panenky matrjošky, které se zasouvají do sebe od těch nejmenších po ty největší. Rusko má asi 150 milionů obyvatel a je to největší stát s rozlohou 17.1 km. V ČR žijí hlavně Rusové z měst a Českou republiku si hodně oblíbili. Rádi obdivují naše města a svou kulturu mají otevřenou pro všechny.

autor článku:
ZUZANA VLČKOVÁ
třída TER B

autor článku:
BERENIKA VESELÁ
třída TER B

Rozhovor s Evou Abu Aatayou

foto: Karolína Bergmanová, třída SEPTIMA

foto: Karolína Bergmanová, třída SEPTIMA

Eva Abu Aataya je nová profesorka na naší škole. Učí biologii v anglickém jazyce. Zeptala jsem se ji na pár otázek na které vám zodpoví níže.

Odkud jste?
Z Palestiny.

Jak dlouho učíte?
Učím jedenáct let.

Jak dlouho žijete v Praze a proč?
Dvacet let. Žiju tu kvůli svému manželovi.

Máte manžela? Z jaké je země?
Ano mám manžela ;-). Je z České republiky.

Baví vás učit?
Ano, ale dříve mě nebavilo.

Jaký byl váš nejoblíbenější předmět na základní škole?
Nejradši jsem měla angličtinu.

Máte děti?
Ano tři.

Jak se jmenují?
Yara, Adam, Aymi

Co ráda děláte ve volném čase?
Poslouchám písničky, čtu si a dívám se na filmy.

Paní profesorka mi bohužel neřekla, kolik jí je. Každá žena má holt svá tajemství :-).

autor článku:
KAROLÍNA BERGMANOVÁ
třída SEPTIMA

Bratři Krayové

Režie: Brian Helgeland, Freeman Entertainment s.r.o.

Legendy zločinu je nově natočený film v čele s velmi známým britským hercem Tomem Hradym. V tomto filmu si zahrál dvojroli a to Reggieho a Ronnieho Kraye. Tento film byl inspirován dvěma britskými esy mafiánského podsvětí. Podle příjmení lze usoudit, že byli bratři. Byla to jednovaječná dvojčata. Byli si tak podobní, až to lidi děsilo. Nejenom to je strašilo, strašilo je jejich sadistické chování, bezohlednost a s tím související velká moc. Dalo by se říct, že vládli podsvětí Londýna. Bratři vlastnili mnoho známých nočních klubů, zejména v okolí East endu. Samozřejmě, že peníze získávali nejenom z klubů, ale i z nelegálních obchodů a korupce. Podplaceli a vydírali některé známé osobnosti v dané době. Z obou bratrů byl nejvíc protřelým a mazaným Ronnie, byl vůdčí typ. Měl spoustu nápadů a myšlenek. Ale nebezpečnější z nich byl však Reggie. Byl takový tajemný až sebedestruktivní. Po několika letech mu diagnostikovali paranoidní schizofrenii. Tato nemoc se projevuje paranoidním chováním a halucinacemi. Jak vlastně dvojčatadopadla? Během jejich „zlatých“ let nasbírala řada vyšetřovatelů důkazy o jejich trestné činnosti. Vrcholem jejich kriminální činnosti bylo ubodání člověka na veřejnosti. Jejich patologické povahy ve filmu popisuje manželka Ronnieho, Frances Kray, která nás provází celým příběhem a její postava skončí sebevraždou. Reggie si nakonec odseděl 30 let a několik týdnů po propuštění z vězení v 66 letech podlehl rakovině plic. Ronnie byl obviněn a odsouzen za vraždu. Výkon trestu byl změněn pro vážné psychiatrické onemocnění na ústavní léčbu. Zemřel ve věku 61 let na akutní infarkt myokardu. Z léčebny se do své smrti nedostal.

autor článku:
KLÁRA POKUTOVÁ
třída 2.A

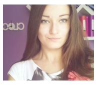

Recept na Makronky

foto: makronky

Těsto:
3 bílky pokojové teploty
¼ lžičky soli
200g cukr moučka
200g cukr krystal
200g mleté loupané mandle
0,5 dcl voda

Náplň:
200 g mražené ovoce
0,5 dcl voda
250 g mascarpone
80 g cukr krystal (nebo dle chuti)

Příprava:
I. Bílky vyšleháme se solí do tuhého sněhu. Cukr krystal rozvaříme s 0,5 dcl vody. Vaříme cca 1 až 2 minuty (do úplného rozpuštění cukru). Horký sirup postupně vléváme za neustálého šlehání do tuhého sněhu z bílků. Společně šleháme 6 až 8 minut, dokud nezůstává na metlách šlehače tuhá pěna. Poté pomalu smícháme cukr moučku s mandlemi a zlehka vmícháme do sněhu. Přimícháme barvivo dle naší volby. Nastříkáme cukrářským sáčkem kolečka o průměru 4 cm na pečicí papír rozprostřený na plechu. S plechem několikrát klepeme o podložku, aby zmizely bubliny z těsta pryč a kolečka se rovnoměrně roztekla. Takto připravená kolečka necháme cca 30 až 50 minut zaschnout tak, aby nelepila na dotek.
Pečeme ve vyhřáté troubě na 140 stupňů cca 12 až 15 minut.

II. Ovoce rozvaříme s vodou, přidáme cukr. Po schladnutí vmícháme do mascarpone. Upečené vychlazené makronky slepíme touto náplní k sobě.

III. Hotové makronky necháme minimálně 4 hodiny odležet v lednici.

DOBROU CHUŤ

autor článku:
KATEŘINA MALČEVOVÁ
třída 3.A

Jak by svět vypadal, kdyby...?

Představte si svět, který by byl mírumilovný, kde by byla hojnost všeho, lidé by se k sobě chovali slušně, bez válek, bez hladu, bez utrpení. Zkrátka svět plný lásky. A přesně v tomto světě žijeme, my, všichni lidé na planetě Zemi. Že ne? Že náš svět takový není? Náš svět je přesně takový, jaký si ho uděláme. Pokud se dohodneme, můžeme skoncovat s válkami, můžeme nakrmit chudé, můžeme zarazit nesnášenlivost. Vaše myšlenky v mysli jsou teď jistě podobné těmto: ,,Jak by to mohlo jít? Vždyť to přeci v zájmu některých lidí není. Ta holka je naivní blázen!" Chápu vás a neodsuzuji vaše narážky a přesvědčení, ale i přesto se pokusím psát dále tak, abyste ještě chvíli svoji pozornost článku věnovali. Tak tedy, proč tomu tak není? Protože lidé nezačínají u sebe, uvnitř sebe. U svého pravého, Vyššího Já. Když si vezmete jakýkoliv globální nebo i menší problém, narazíte v závěru na to, že lidé nemilují sami sebe. Milovat sám sebe, přijmout se je prvním krokem ke štěstí. Když člověk miluje sám sebe a odpouští si, miluje ostatní a nikdy nemá potřebu ublížit. Celý život jsme vychováváni v tom, že láska je klišé, že pohoda je za odměnu, že dobro je zkrátka jakousi vzácností. Ale není tomu tak. Podstata světa je láska. Bezpodmínečná láska, která přijímá bez podmínek na základě lásky. Opakem lásky je strach a pouze naše myšlenky tvoří ,,špatné" věci. Pokud živíme myšlenky strachu, ovlivňujeme tím mnoho věcí, jde o prvek tvoření. Pokud každý člověk půjde do svého nitra, najde tam mír, lásku, ze které jsme všichni stvořeni, protože všichni jsme jedno, čistota a nejvyšší vědění. Našel by tam pravdu, znovu by ji objevil. Protože pravda je právě v nás samotných. A pravda je láska. Pokud každý začne u sebe, tak nebude cítit křivdu, nebude mít potřebu mstít se, ničit, ponižovat ostatní. Začněme u sebe a neučme děti lásce k síle, ale síle lásky.

autor článku:
LUCKA VÁCHOVÁ
třída 3.A

Proč se vlastně slaví Halloween?

Říjen je ve většině zemí považován za strašidelný měsíc. Je to totiž měsíc, ve kterém spousta kultur oslavuje ten nejstrašidelnější den v roce, a to konkrétně Halloween. I přesto, že Halloween nemá v České republice takovou tradici jako například ve Spojených státech, roste o tento svátek stále větší zájem, především u mladých lidí, kteří chodí na různé párty se hororovou tématikou.

Ale proč se vlastně Halloween slaví? Odkud tento svátek pochází? Abychom zodpověděli tuto otázku, musíme se přesunout do dob daleko před naším letopočtem a to konkrétně do dob Keltů. Právě u Keltů má strašidelný svátek své kořeny.

Keltové 31. října, tedy v den dnešního Halloweenu, oslavovali svátek Samhain.

Slovo Samhain by se dalo přeložit jako ,,konec léta”.

Kmeny Keltů (sídlící v dnešní Anglii, severní Francii a Irsku) považovali Samhain za den, kdy končí léto a přichází nový rok a právě v tento čarovný večer se podle nich otvíraly brány do světa zemřelých. Keltové se v předvečer Samhainu svátečně oblékli a uhasili veškeré své ohně, které měli doma (krby, svícny atd.). Založili jeden obrovský oheň z dubového dřeva (pro Kelty posvátný strom), kde pálili obětované plody, zvířecí oběti, a někdy dokonce i lidské oběti. Dodnes nám z těchto keltských tradic zůstala činnost převlíkání se do kostýmů právě 31. října.

foto: Zdroj z internetu

Ovšem proč chodí děti (převážně v Americe) na koledy pro sladkosti v maskách? I na tuto otázku se dá odpovědět díky našim přátelům Keltům. Kelti totiž v den Samhain chodívali pro almužnu, aby je mrtví ze záhrobí ušetřili. To bychom měli původ svátku.

Ale napadalo vás někdy, proč se na Halloween dlabají dýně a proč se do nich dává svíčka? Odpověď na tuto otázku nám již Keltové neobstarají, nýbrž nám ji obstará stará legenda z Irska o opilci Jackovi.

O jednom Halloweenu se Jack neskutečně opil, tak moc, že jeho duše ho už začala opouštět. Jelikož Jack nebyl žádný dobrák, nebylo divu, že se objevil ďábel, aby si Jackovu duši mohl odnést do pekla. Jack ho požádal, zda by si mohl dát posledního panáka. Ďábel proti tomu nic nenamítal. Jack ale neměl čím zaplatit, a tak ďáblovi navrhl, že by se mohl na chvíli proměnit v minci, se kterou Jack zaplatí, a pak se proměnit zpět. Ďábel se tedy proměnil a ve chvíli, kdy to udělal, Jack popadl minci a dal si ji do peněženky. Chudák ďábel nemohl ven. Jack mu slíbil svobodu pod podmínkou, že mu dá ještě jeden rok života. Dáblovi nic jiného než souhlasit nezbývalo. Po roce se tedy zase sešli. Tentokrát ho Jack nalákal na jabloň pro lahodná zralá jablíčka. Když už byl ďábel na stromě, Jack do jabloně vyryl kříž a ďábel nemohl domů. Jack mu pomohl ze stromu až ve chvíli, kdy mu ďábel slíbil, že ho nikdy nevezme do pekla.

foto: Zdroj internet

Naneštěstí nikdo nežije věčně a i Jack se jednoho dne upil. Jenže jeho duše neměla kam jít. V nebi ho nechtěli za jeho hrozné hříchy a do pekla nemohl. A tak jeho duše bloudí na tomto světě dodnes. Irové se před ní chrání vydlabanou řepou.

Tento zvyk se ale v Americe začátkem 19. století upravil a strašidelné obličeje, které se dávájí na parapet u oken, aby chránily dům, se začaly vydlabávat do dýní.

autor článku:
LUKÁŠ TUZAR
třída 3.A

Signal light festival 2015

Letos se v říjnových dnech 15.-18. odehrál opět Signal light festival v samém srdci Prahy. Vsadím se, že každý z vás o něm minimálně slyšel. Jde o světelné projekce rozmístěné po památkách, nebo prostě a jednoduše po různých místech a zákoutích naší milované Prahy. No dobře, úplná zákoutí to zrovna nebyla.

Mohli jste vidět nové technologie, spoustu obdivuhodných nápadů a hlavně množství kreativity! Takže pokud jste tak neučinili letos, doporučuji se příští rok teple obléct a vyrazit!

Stejně jako v loňském roce jsem letos čekala neuvěřitelnou masu lidí rvoucích se jeden přes druhého. Naneštěstí se má očekávání splnila. Bohužel, jak už to u mě bývá, nepoučila jsem se a vyrazila jsem v nejfrekventovanější den z těch čtyř a to v sobotu.

Zdaleka jsem neviděla všechny projekce, moje nožičky by byly uťapkané (a to doslova, díky natěšeným lidem spěchajícím na tramvaje apod.). Stejně jako loni se mi nejvíce líbila projekce na kostele Sv. Ludmily na náměstí Míru, ale slyšela jsem spousta příznivých ohlasů například na 3D světelnou instalaci v Kinského zahradách, kam jsem se bohužel nedostala.

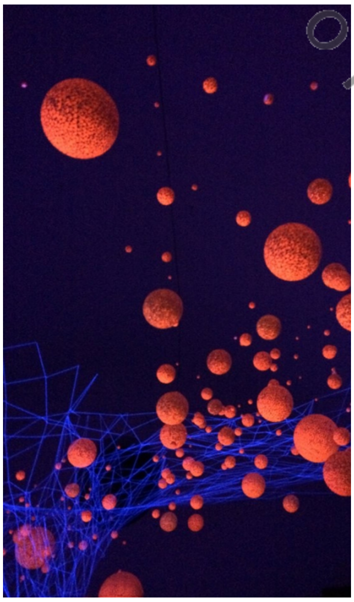
foto: Kristýna Vaňková, třída 3.A

foto: Kristýna Vaňková, třída 3.A

Projekcí bylo celkem 15, což vyjde na krásnou noční (zaručeně hodně dlouhou) procházku Prahou. Abych řekla pravdu, i když jsem se těšila z té zimy a šílenství domů, teď mě trochu mrzí, že jsem toho neprošla víc.

Pokoušela jsem se letošní Signal festival porovnat s těmi z předchozích let, ale uchýlila jsem se k tomu názoru, že to zkátka nejde. Pokaždé uvidíte něco jiného a nového. Často se stane, že vám spadne čelist, když vidíte tu krásu nápadu a vloženou energii do takovýchto projektů. A navíc originalitu já prostě uceňuji.

Řekněte, noční výlet to byl dobrý, ne?

autor článku:
KRISTÝNA VAŇKOVÁ
třída 3.A

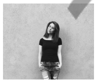

TV Shows

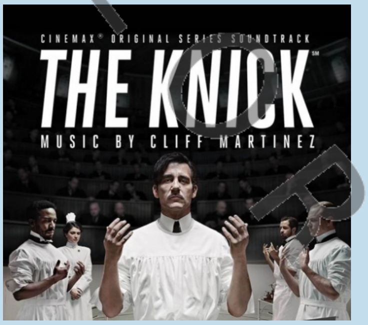

foto: Úvodní fotka

Knick: Doktoři bez hranic
Knick: Doktoři bez hranic je relativně nový dramatický seriál z produkce Cinemaxu od oscarového režiséra Stevena Soderbergha. Děj se odehrává na začátku dvacátého století v New Yorku. Soustředí se na legendární nemocnici Knickerbocker Hospital, kde pokrokoví lékaři, zdravotní sestry a všechen ostatní personál posouvá hranice medicíny v době, kdy úmrtnost lámala rekordy!

Clive Owen ztvárnil hlavní roli doktora Johna Thackeryho, bezvadného chirurga, jenž je průkopníkem nových metod medicíny (plastika, transplantace krve, porody...) i přes jeho závislost na kokainu a opiu. André Holland, Eric Johnson, Michael Angarano jsou herci, kteří ztvárnili pomocné lékaře a v neposlední řadě i herečka Eve Hewson, sestřička. John Thackery má pod sebou tým tří talentovaných doktorů, kteří mu pomáhají na sále i s jeho objevy.

foto: 1E1S

Dále se v seriálu odehrávají problémy v nemocnici jako jsou dluhy, problémové zavedení elektřiny a vzpoura.

Zatím vyšla jen jedna série s deseti díly každý po padesáti pěti minutách.
Clive Owen byl za svůj výkon nominován v roce 2015 na cenu Zlatý Globus v kategorii nejlepší herec v seriálu - dramatu.

Jako vždy musím podtrhnout absolutně perfektní soundtrack od Cliffa Martineze, který dělal hudbu k filmům jako Drive nebo Jen bůh odpouští. Knick: Doktoři bez hranic je zvláštní seriál, který nemusí líbit úplně každému, obzvláště ne citlivým povahám. Příběh je napínavý a chvílemi i drásavý. Každopádně seriál moc doporučuji ke zhlédnutí. Zejména pro výborné herecné výkony, rafinovanou kameru a jak už zmíněný soudtrack!

Doufám, že Vás The Knick zaujalo, protože od 16. října již vycházejí díly k druhé sérii!

autor článku:
TEREZA KŘIVONOŽKOVÁ
třída 3.A

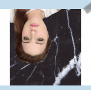

Bad Magic

foto: Motörhead

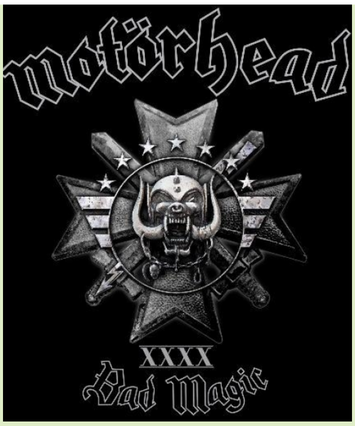

foto: Motörhead - Bad Magic

Čtyřicet let zkušeností a nestárnoucí drive, tak přesně to jsou Motörhead. Bad Magic je jejich už dvacáté druhé album, které vyšlo 28. srpna tohoto roku. Kdo neví, kdo jsou Motörhead zač, tak Motörhead jsou heavy metalová kapela z Anglie, kterou v pětasedmdesátém založil její stávající frontman a basák Ian ,,Lemmy" Kilmister. Kapela si za ta léta prošla hodně personálními změnami, ale jediný, kdo zůstal, je právě Lemmy. Celá kapela se zkládá z Lemmyho, bubeníka Mikkey Deea a kytaristy Phil ,,Wizzö" Campbella. Album ani po tolika letech tvorby a obměn členů kapely neztrácí na orginalitě a splní vaše očekávání. Bad Magic má celkem 12 skladeb a k tomu cover Sympathy for the Devil od The Rolling Stones. Celé album má nádech heavy metalu s vlivem bluesu a rock & rollu. Riffy Phila Campella dodávají v rychlejších skladbách drive a v pomalejších bluesový nádech. Jeho sóla nejsou žádnou technickou špičkou, ale skladbám dodávají přesně to, co tam má být. Dee zase přidá svými bubny rytmičnost a rychlost. A jako třesnička na dortu je tu Lemmyho basa s jeho texty, ve kterých se nebojí nadávat a vyjádřit svůj názor, jak se patří. Bad Magic vás zkrátka jen tak neomrzí. Motörhead jsou kapelou, kterou si zvládnete představit ve O2 aréně, tak i v menším rockovém klubu. Přesto ovšem neztrácí na stylu. Celému albu by se dalo jenom vytknout to, že se za čtyřicet let hraní v jejich stylu nic nezměnilo a chybí nějaká inovativnost a progresivita. Pro mě je toto ale naopak plusem a důvodem, proč jsou Motörhead i po tolika letech stále kapelou, která dokáže vyprodat každý koncert, kam přijedou. Album bych tedy celkově zhodnotil 9,5/10.

autor článku:
BENEDIKT SCHMIDT
třída 3.A

EXPO 2015 - reportáž ze zájezdu

Na začátku října jsme se mohli podívat se školou do Milána na Expo. Musím říct, že to byl velice zajímavý, ale také náročný výlet. Když jsme přiletěli, tak jsme se jeli ubytovat a hned večer jsme vyrazili do Milána. Počasí nám moc nepřálo, takže jsme se vrátili krásně zmoklí. Druhý den už jsme vyrazili na Expo. Fronty byly opravdu vyčerpávajíci. Než jsme se do areálu vůbec dostali, tak jsem si postáli krásnou hodinu a půl ve frontě. Když jsme se dostali do areálu, tak jsme měli na celý den rozchod. Mohli jsem se jít podívat na to, co nás nejvíce zajímalo. Bylo toho opravdu spoustu k vidění! Nádhera! Ať už Strom života nebo ostatní areály. Večer jsme měli sraz v 9 hod., venku už byla celkem zima, tak jsme se těšili, že už pojedeme do hostelu, ale pan profesor Miko přišel o krásných dlouhých 45 minut později. Na hostel jsme se dostali kolem půlnoci. Další den jsme měli stejný program. Bylo to sice náročné, ale chtěli jsme toho vidět co nejvíce. 4. den už jsme byli celkem rádi, že jedeme domů, protože naše nohy by toho víc asi nezvládly. Ale aby to ukončení výletu nebylo nudné, tak nám málem uletělo letadlo, takže jsme si dali menší běh přes letiště k letadlu. Jinak se mi výlet moc líbil a jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit.

autor článku:
ADRIANA KERGALOVÁ
třída 3.A

Taneční

Vavruška
Taneční škola

foto: taneční

Každý z vás již určitě chodil do tanečních a nebo se chystá je navštívit. Pod pojmem ,,taneční" si většina z vás představí nudu a berete to spíše jako povinnost. Já jsem se tanečních nejdříve obávala. Mé obavy byly ale úplně zbytečné, což se ukázalo hned na uvítací hodině. V tanečních není úplně na škodu mít s sebou nějakého kamaráda či kamarádku, neboť si užijete mnoho zábavy a můžete to i využít jako příležitost, jak se s někým vidět. Na druhou stranu není nejlepší tančit pouze se svými kamarády, ale poznávat se i s novými lidmi. I přesto, že každého baví různé druhy tance, určitě si zde najdete alespoň jeden tanec, který vás bavit bude. A možná i nějaký, který jste nečekali. Věková kategorie je zde nejvíce zastoupena mezi 14-18 lety a co se týče počtu clapců a děvčat, tak ten je téměř vyvážen. Pokud tedy stále váháte a nebo jste v tanečních ještě nebyli, rozhodně to stojí za to. Zažijete tu zábavu, poznáte nové lidi a naučíte se věci, které se vám budou hodit do života. Minimálně na maturitní ples nebo svatbu.

autor článku:
BÁRA ŠVESTKOVÁ
třída 2.A

Sapkowskiho Zaklínač

foto: Jakub Janák, třída 3.A

Autorem díla je polský spisovatel Anorzej Sapkowski, který napsal toto velmi úspěšné dílo. Zaklínače mohu doporučit opravdu všem. Každý, kdo tuto knihu dostane do ruky, si ihned řekne, že se jedná o fantasy. Ono to tak skutečně je, ale od všech ostatních děl tohoto žánru se odlišuje snad nejvíce. Sapkowski v Zaklínači ukryl mnohem hlubší významy, psychologii a filosofii, kterou jsem u žádného jiného díla doposud neviděl. A vše je ukryté pod čtivým dějem a skvělými dialogy. Hlavní postavou je Zaklínač Gerald z Rivie, mutant, který je přetvořený jako zabiják nestvůr bez citů a emocí, aby konal svou práci bez výčitek svědomí a myšlenek, zdali je jeho práce správná. Avšak ten, kdo z něj mutanta udělal, svoji práci neudělal správně. A tak Gerald ve svých příbězích zažívá mnohé rány na duši. Lidé ho nenávidí, protože je jiný, a on začíná zvažovat, zdali nejsou lidé horší než monstra, která on sám zabíjí. Kniha rozhodně stojí za přečtení.

autor článku:
JAKUB JANÁK
třída 3.A

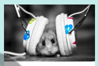

Ellie Goulding v Praze

foto: ,

Dne 30. ledna 2016 se nám znovu v České republice představí v současnosti jedna z nejvyhledávanějších popových zpěvaček Ellie Goulding. Její rodné jméno je Elena Jane Goulding a narodila se 30. prosince 1986. Mimo zpěvu se také věnuje hře na kytaru, klavír, bicí, klarinet a klávesy. Britská zpěvačka je jedna z těch, která se dokázala prosadit i na amerických žebříčcích. V roce 2012 byla vyhlášena kritiky za objev roku v každoročních anketách BBC Sound of a Brit Awards. Ve stejném roce vydala svou desku *Lights*, na kterou navázala deska *Halcyon*. Její nejnovější album nese název *Delirium*, které má vyjít 6. listopadu 2015. Obsahuje 16 tracků, ve kterých Ellie popisuje vše, co doposud zažila. Mezi její nejznámější písničky patří megahit *Love Me Like You Do*. Tento track se proslavil díky filmu Padesát odstínů šedi. Ve spolupráci s Calvinem Harrisem vznikl hit *I Need Your Love* a *Outside*. Ellie Goulding už u nás koncertovala v klubu SaSaZu. Nyní se její show odehraje v pražské O2 Aréně. Cena lístku je kolem 990,- Kč. Myslím si, že tento koncert bude opravdu skvělým zážitkem.

autor článku:
BARBORA ŘEHÁKOVÁ
třída 2.A

Empire State building

foto: podvečerní pohled na ESB

Tento monumentální mrakodrap postavený roku 1931 symbolizoval v tehdejším období ekonomické krize pro New York a USA osvobození. Představoval i počátek nové uspěšnější éry a ukončení krize. O tom vypovídá také jeho jméno. Samotný mrakodrap, jež sahá až do oblak, má 102 pater. Když do enormní výšky započítáme i vysílací anténu na jeho střeše, tak měří přes 443 m. Je postaven ve stylu Art deco, což byl styl, který znamenal luxus a bohatství (setkáme se s ním např. ve filmu Great Gatsby). Hlavní dva architekti se jmenovali: William F.Lamb a Gregory Johnson. Mrakodrap se nachází na newyorském Manhattanu, na místě, kde dříve stál hotel Waldorf Astoria. Mrakodrap byl postaven v rekordním čase 13 měsíců a jeho stavba vyšla na cca 41 mil. dolarů (v přepočtu dnešních 1.025.000.000,- Kč). Od otevření jej naštívilo už přes 110 mil. lidí. Sice již není nejvyšší budovou světa, ale jeho tvar, připomínající tlustou tužku, a neobvyklá výška se opravdu zapsaly do dějin.

autor článku:
THEODOR VACHLER
třída SEPTIMA

Zátahy na opilé nezletilé

foto: Samantha Escobar

Dnešní dobou čím dál tím více znějící téma. Takzvaná zkažená mládež. Jak už je odjakživa dáno, tak se ať už děti nebo teenageři snaží být co nejdříve dospělými, a tak i přes zákazy dospělých kopírují svoje rodiče. Jenže leccos z toho je pro ně ještě nezákonné. Jako uvedený alkohol. Taky, že zakázané ovoce nejlépe chutná, praví už Bible. Je na tom něco? Uveďme si názorný příklad. Loni v srpnu a prosinci bylo na těchto kontrolách nasazeno okolo 6 tisíc policistů. Jen na těchto konrolách bylo objeveno 896 nezletilců pod vlivem alkoholu. Takovýto zátah opět proběhne ve velkém tyto Velikonoce. Policie bude obcházet pražské kluby, některá místa mají už vytipovaná dopředu. Oznámila to mluvčí pražské policie Eva Miklíková. Trest za takové odchycení je samozřejmá peněžní pokuta, zavolání rodičům nebo opatrovníkům, zapsání na policii, v horším případě na sociální služby známé pod názvem ,,sociálka''. Vše je logicky řešeno podle situace. Tak to vidíte. Jaký je váš názor? Je dobře, že se takto kontrolují nezletilci nebo naopak byste byli proti?

autor článku:
KRISTÝNA SLANÁ
třída 3.A

VZOR VZOR VZOR www.schoolpress.club.com